

Sevgimin Ölçütleri

– 4harf1kelime · 05 Eylül 2015

Nedir sizce sevginin ölçütü yada ölçütleri? Yada sevgilerin belli başlı bir ölçütü var mıdır? Olmalı mıdır sizce? Belki de kişiden kişiye göre değişen bir durumdur bu, ne dersiniz... Bence mi? Bakın anlatayım...

Bana göre sevgiyi ölçütlemek biraz garip... Tamam, kimimiz sevgisini belli edemez, kimimiz aşırı sevgi gösterir... Kimi yalandan kimi hakikaten sever... Belki de bu ve benzeri ikilemler yüzünden biraz aklımız karışık... Sevgimizi tabir ederken bazı ölçütler arıyoruz...

Mesela benden küçük birinin bana abi demesi gerekir... Yani saygı ve görgü çerçevesi kurallarına göre bu böyledir... Ama içinden gelmedikçe, arkamdan oyun oynadıkça, beni gerçekten abisi olduğum için değil de abi demek zorunda olduğu için abisi olarak görüyorsa ben bunu ne yapayım ki? Yanlış anlaşılma sebebiyet vermemek için hemen bir açıklama düşmek isterim... Küçükler büyüklerine seslenirken yada karşılıklı bir diyalog yaşanırken "Abi abla, dayı, hala, teyze" vb. sıfatları kullanmasınlar demiyorum... Tabi ki kullansınlar ama kullanmak zorunda oldukları için değil gerçekten içlerinden geldiği için kullanmalılar...

Aslında sadece akraba ve yaşça büyük insanlar şeklinde olaya bakmayabiliriz de... Varsayalım ki iki genç sevgili olsun bu sefer yazımızın kahramanları... Sabahtan akşama kadar –yani o kadar olmasa da 10 laflarından 8'i diyelim- birbirlerine "Aşkım... Sevgilim... Birtanem..." gibi kelimelerle karşındakine sevgisini göstermeye çalışan bireyler olsun bu iki sevgili... Ve yine varsayalım ki 3 gün bilemediniz 5 gün diyelim karşılıklı olarak birbirlerine bu kelimeler söylenmesin... Çoğunlukla –bakın herkes demiyorum- bu durumda akla, acaba ikisi arasında bir soğukluk mu olduğu, başlarda iyi giden ilişkilerinin şimdi kötüye mi yöneldiği hakkında bazı düşünceler oluşur... Bunun sebebi ortada var olan sevgiyi yalnızca kelimelere bağlamaktır... Çünkü bünye artık ona alışmıştır bir kere, herhangi bir aşk meşk yada sevgi sözü duymadı mı "Acaba?" diye tereddüde düşer...

Evet, belki de arada sırada "Seni seviyorum." demek gerekir... Ben aksini savunmuyorum... Sadece kelimelere fazla bağlanmanın yanlış olduğunu düşünüyorum... Bilirsiniz, eğer kelimelerin anlamları; samimiyeti işaret etmiyorsa, sadakat taşımıyorsa söylemenin bir anlamı yoktur...

Basit bir örnek verip konuyu toparlamak istiyorum... Yaratan, Kitap'ında bazı insan çeşitlerinden bahsediyor ve şöyle diyor "Onlar sana, -Senin Rabb'ine inandık. İman ettik.- derler... Hâlbuki O, onların gizlediklerini de sakladıklarını da bilir..." -hemen yanına bir dipnot düşeyim birebir cümle değildir... Aklımda kalan cümlelerin özet hâlidir tırnak içindeki ifade...-

Öyleyse şimdi bana söyleyin, sevgimin ölçütlerini kelimelere mi bağlamalıyım yoksa kelimeler olmadan

sadakat ve samimiyetle de gösterebilir miyim? :) Esen kalmanız dileğimle...